

Abstrakt

Bakalárska práca sa venuje problému zla v myslení J.-J. Rousseaua. Rousseau sa od tradičného chápania zla odkláňa predpokladom, že človek je prirodzene dobrý. Zlo prítomné vo svete tak nie je ani výsledkom odvrátenia sa od Boha, ani vedomím konaním. Pôvod zla u Rousseaua skúmam prostredníctvom jeho popisu odcudzenej ľudskej prirodzenosti v spoločnosti ako výsledku dejinného procesu, v ktorom významnú úlohu hrá nová vášen, ktorá v spoločnosti vzniká - sebaláska. Mojmím cieľom je tiež vyložiť Rousseauovo riešenie problému zla ako ho nachádzame v spise O spoločenskej zmluve a v Emilovi. Rousseau človeka nezatracauje, ani nehľadá spásu v milosti. Zodpovednosť za nápravu zla prisudzuje človeku. Zaujíma ma preto za akých podmienok je táto náprava možná. Rozvinutie Rousseauovych odpovedí na otázky po pôvode a náprave zla vo svete mi napokon slúžia k vyjasneniu Rousseauvho riešenia problému teodicey.

Kľúčové slová

Jean-Jacques Rousseau, Zlo, Sebaláska, Všeobecná vôľa, Teodicea